

РЕШЕНИЕ

№ 3876

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 25.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10149** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от ДОПК, във вр. с чл. 4 и чл. 9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: С., [улица], оф. 1, чрез адв. Т., срещу Ревизионен акт № СФД22-РД77-80 от 05. 07. 2022 г., издаден от органи по приходите при Диркеция „Общински приходи“ на СО, потвърден с Решение № СОА22-РД28-33 / 05. 10. 2022 г. на кмета на Столична община.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно прилагане на материалния закон, тъй като имота няма издадено разрешение за ползване през ревизионния период. Излага съображения, че ТБО е неправилно определена и такава въобще не се дължи. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което оспорения РА бъде отменен. Представя писмени бележки. Претендира разноските по делото съобразно представен списък

Ответникът – Кмета на Столична община (в качеството му на решаващ орган по смисъла на чл. 152, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ), чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на

страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФД22-РД01-19/08.03.2022 г. (а не както е посочено в решението на кмета на СО - СФД22-РД01-15/07.03.2022 г.), издадена от Е. К. на длъжност началник отдел „Ревизионен контрол при Дирекция „Ревизии и събиране на вземания” на СО (оправомощен със Заповед № СОА20-РД09-1362 / 14.02.2010 г. на кмета на СО), е възложено извършването на ревизия „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, за определяне на задълженията на дружеството за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода 08.05.2018 г. – 31.12.2021 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № СФД22-ТД26-1934 /17.06.2022 г., като в законоустановения срок са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № СФД22-РД77-80 от 05.07.2022 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, връчен на пълномощник на 21.07.2022 г.

С жалба от 04.08.2022 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № СОА22-РД28-33 / 05.10.2022 г. на кмета на Столична община, оспорения РА е потвърден. Решението е връчено на 18.10.2022 г. на пълномощник

С жалба вх. № СОА22-ТД26-14291 от 31.10.2022 г. е оспорен горепосочения РА и по съдебен ред.

С издадения РА на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място], са установени задължения за ДНИ и ТБО, общо в размер на 266 613,92 лв., в т.ч. за ДНИ – 35 373,90 лв., за лихви ДНИ – 6 560,52 лв.; за ТБО – 188 660,85 лв. и за лихви ТБО в размер на 36 018,65 лв., дължими по отношение на недвижим нежилищен имот, собственост на дружеството, находящ се на територията на Столична община, [улица].

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

При издаването му обаче е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

По отношение на установените задължения за данък недвижими имоти.

С оспорения РА са установени задължения за ДНИ – в общ размер на 35 373,90 лв. и за лихви в размер на 6 560,52 лв.

С нотариален акт № 32, дело 213 от 08.05.2018 г. „Надежда Ентерпрайз“ ЕООД прехвърля на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място] собствеността върху поземлен имот с идентификатор № 68134.302.405 с адрес – С., район В., [улица], без сградата построена в имота.

С нотариален акт № 33, дело 214 от 08.05.2018 г. „Ванто лизинг“ ЕООД прехвърля на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място] собствеността върху цялата сграда с идентификатор № 68134.302.405.1 с адрес – С., район В., [улица], изградена на степен „груб строеж“ на 12 етаж, с предназначение „апартаментен хотел“, подземни

гаражи, магазини, бистро, конферентни зали и помещение за трафопост.

С вх. № [ЕГН] от 22. 06. 2018 г. от страна на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД е подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ, с която е декларирана Земя с площ 493,40 кв.м. с отчетна стойност 117 349 лв.

С вх. № [ЕГН] от 24. 04. 2020 г. е подадена коригираща декларация по чл. 14 от ЗМДТ, с която е декларирана Земя с площ 557 кв.м. с отчетна стойност 117 349 лв., като е определен партиден № 7203F144634.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК.

На основание чл. 9б от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

В конкретния случай, по делото няма спор по отношение на декларираните от дружеството имоти, представляващи земя и сгради, както и тяхната отчетна стойност.

Видно е, че за целия ревизиран период е определена отчетна стойност на земята в размер на 117 349,80 лв., а за сградата в размер на 6 288 695,30 лв. В същото време дължимото задължение за ДНИ за Земя е за 2018 г. в размер на 128,35 лв., а за всяка година в периода 2019 – 2021 г. е в размер на 220,03 лв., като тези задължения са заплатени изцяло от дружеството, поради което същите не са предмет на установяване с издадения РА.

Спорът по делото касае установените задължения за ДНИ, касаещи сградата, както и задълженията за ТБО.

По делото са представени доказателства за извършените услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, прието е заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза и са приети доказателства за сключени договори за наем и начисляването на сметки за комунални услуги за ползване на ток и вода в процесния имот.

С писмо изх. № 68-00-823 / 22. 07. 2022 г. на управителя на „Географска информационна система С.“ е посочено, че за имота находящ се на [улица], е определен следния нов адрес – С., [улица].

В същото време, независимо от така представените доказателства, съдът намира, че при издаването на акта е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 15, ал. 5 от ЗМДТ, (нова-ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

От страна на приходната администрация се сочи, че има издаден констативен протокол изх. № СА-7000-107(1) от 05. 06. 2013 г. (стр. 315 от адм. преписка) за изграждането на сградата до етап „груб строеж“, от която дата са минали повече от две години, поради което правилно са определени задълженията, считано от месеца след придобиване на имота от дружеството.

Доводите на дружеството са, че тази нова разпоредба, касае само ДНИ и не се отнася за ТБО, където се изисква реалното ползване на услугата. Соци, че не е установено от кога сградата се ползва и кой генерира отпадъци, доколкото на този адрес имало още една сграда.

Съдът намира за основателни доводите изложени в жалбата. Видно е, че приложимата

норма е нова и е в сила от 01. 01. 2019 г., поради което при липса на изрична регламентация, няма обратно действие и не може да се приложи за факти и правоотношения възникнали през 2018 г., когато дружеството жалбоподател става собственик на имота.

В случая, безспорно от изграждането на сградата на етап „груб строеж“ са минали повече от 2 години, поради което се дължи ДНИ, но едва от 2019 г., от когато е в сила новата ал. 5 на чл. 15 от ЗМДТ. В същото време, по отношение на сградата за 2018 г. няма установени задължения за ДНИ, а същите са определени от 2019 г.

По отношение на задълженията за ДНИ за 2019 -2021 г., съдът намира, че същите са правилно определени, като този размер е потвърден и от приетата по делото ССЧЕ, чието заключение съдът кредитира, като компетентно изготвено и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал.

По отношение на установените задължения за ТБО, следва да се има предвид, че съобразно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ, таксата по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината.

В същото време, с изменението на ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), е приета разпоредбата на чл. 15, ал. 5, с която е предвидено, че ДНИ се дължи, за сгради, построени в груб строеж, но не въведени в експлоатация или без издадено разрешение за ползване. Подобно задължение за заплащане на ТБО няма обаче в глава Трета, раздел I от ЗМДТ.

Видно е, че разрешение за ползване на сградата е издадено с изх. № СТ-05-375 / 19. 07. 2022 г. (стр. 290 от делото), като до този момент са продължавали довършителните СМР, видно от приложените от дружеството документи във връзка със строителството.

По силата на чл. 60, ал. 1 от Конституцията на Република България, гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество. При положение, че с изменението на ЗМДТ (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), законодателят не е предвидил изрично, че ТБО се дължи и за сгради, построени в груб строеж, но не въведени в експлоатация или без издадено разрешение за ползване в определен срок, няма как да се приеме, че такива задължения могат да съществуват. Такова законодателно решение е напълно логично, защото сградите, които не са въведени в експлоатация не могат да се обитават, респективно да генерират, каквито и да е битови отпадъци.

В същото време, съдът намира, че не е доказано ползването на имота през ревизирания период.

Действително, представен е протокол по чл. 50 от ДОПК (стр. 330 от адм. преписка), но същият е от 03. 06. 2022 г. и според него сградата се ползва, но никъде не е посочено, а и това няма как да се установи, от кога се ползва. Фактът на ползване на сградата към 03. 06. 2022 г., е извън ревизионния период, който е до края на 2021 г., поради което не може по един безспорен начин да установи ползването и съответно основанието за начисляване на ТБО.

Представените (стр. 341 и 347) договори за наем на жалбоподателя с търговски дружества са от 01. 03. 2021 г. и от 01. 05. 2021 г., поради което отново не доказват ползването през целия ревизиран период.

В тази връзка са и представените доказателства от Софийска вода и от Електрохолд България, които макар и да сочат за открити партиди не доказват ползването по предназначение, тъй като жалбоподателят е следвало да ползва ток и вода именно във

връзка със строителството, но това не означава, че е генерирал битови отпадъци, извън тези по строителството, за които следва да се начисли ТБО.

В разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (Наредбата) е предвидено, че за новопостроени сгради или части от сгради се дължи такса от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени или е започнало ползването им. Цитираната разпоредба възпроизвежда текста на чл. 15, ал. 1 ЗМДТ.

В Наредбата относно началния момент, от който се дължи ТБО не е предвидена хипотеза, аналогична на чл. 15, ал. 5 ЗМДТ, която е предвидена за ДНИ и това е така, тъй като заплащането на ТБО е свързано с използването на сградата, съответно с възможността за ползване на услугата и има възмезден характер за разлика от данъка. Именно затова прилагането на чл. 15, ал. 5 ЗМДТ по аналогия от общинската администрация е недопустимо.

Изцяло в този смисъл, са мотивите на Решение № 1365 от 8.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3483/2022 г., I отд. и Решение № 735 от 24.01.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2614/2022 г., VIII отд.

Видно от издадения РА, дружеството е заплатило дължимата ТБО за земята, поради което са установени задължения само за сградата, но съдът по изложените по-горе мотиви намира същите за незаконосъобразни.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли в частта на установените задължения за ДНИ и да се уважи по отношение задълженията за ТБО.

С оглед изхода на спора, ще следва да се присъдят разноски съобразно уважената / отхвърлена част от жалбата. От страна на жалбоподателя е представен списък на разноските, като се претендират такива в размер на 6000 лв. адвокатско възнаграждение, тдържавна такса 50 лв. и депозит за вещо лице 796 лв. или общо 6846 лв.

От страна на ответника се претендира юрисконсултско възнаграждение, като не се сочи претендирания размер, поради което съдът намира, че същото следва да съответства на адвокатското възнаграждение или 6000 лв. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност, тъй като съобразно материалния интерес същото следва да е доста над 10 000 лв.

Съобразно уважената част от жалбата (остава задължение общо в размер на 41934,42 лв. главница и лихви при първоначално установени в размер на 266 613,92 лв.) се дължат разноски на жалбоподателя в размер на 5 769,23 лв. На ответника се дължат разноски съобразно отхвърлената част на жалбата в размер на 943,71 лв.

При наличието на две насрещни, ликвидни и изискуеми вземания, съдът намира, че следва да се извърши прихващане до размера на по-малкото от тях, поради което на жалбоподателя се дължат разноски по компенсация в размер на 4825,52 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № СФД22-РД77-80 от 05. 07. 2022 г., издаден от органи по приходите при Дирекция „Общински приходи“ на СО, потвърден с Решение № СОА22-РД28-33 / 05. 10. 2022 г. на кмета на Столична община, В ЧАСТТА, в която са установени задължения за ДНИ за периода 2019 г. – 2021 г. общо

в размер на 35 373,90 лв. и лихви върху тях в размер на 6 560,52 лв.

ОТМЕНЯ по жалба на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № СФД22-РД77-80 от 05. 07. 2022 г., издаден от органи по приходите при Дирекция „Общински приходи“ на СО, потвърден с Решение № СОА22-РД28-33 / 05. 10. 2022 г. на кмета на Столична община, В ЧАСТТА, в която са установени задължения за такса битови отпадъци за периода 2019 г. – 2021 г. общо в размер на 188 660,85 лв. и лихви върху тях в размер на 36 018,65 лв.

ОСЪЖДА Столична община – [населено място], [улица], да заплати на „Фронтпийк Трейдинг“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК]направените по делото разноски в размер на 4825,52 лева (четири хиляди осемстотин двадесет и пет лева и петдесет и две стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: